BAY KÜÇÜK

Roger Hargreaves

11. BASKI

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/isbn_9786050929898

BAY KÜÇÜK

Roger Hargreaves

MR. MEN LITTLE MISS

MR. MEN™
LITTLE MISS™

MR. MEN™ LITTLE MISS™ ©2015 THOIP (a SANRIO Company).
All rights reserved.

MR. SMALL © 1972 THOIP (a SANRIO company). All rights reserved.
BAY KÜÇÜK © 2015 THOIP (a SANRIO company).

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni alınmaksızın herhangi bir elektronik ya da mekanik yöntem kullanılarak kopyalanamaz veya yayınlanamaz.

Türkiye yayın hakları: Doğan ve Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.
19 Mayıs Cad. Golden Plaza No:3 Kat:10 Şişli 34360 İstanbul
Tel: (0212) 373 77 00
www.de.com.tr

Her 2.000 adet, bir baskı olarak kabul edilmektedir.

11. Baskı / İstanbul, 2017
ISBN: 978-605-09-2989-8
Sertifika no: 11940
Çeviri: Özlem Tutar Sarı
Yayına hazırlayan: İlke Afacan
Grafik uygulama: Şenol Alanbay

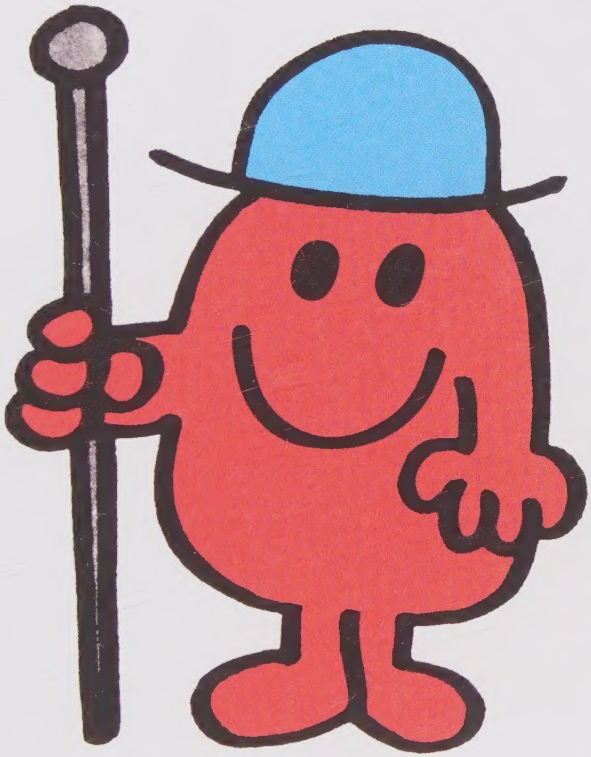
Basım yeri: GD Ofset Matbaacılık ve Tic. San. A.Ş.
Adres: Atatürk Bulvarı Deposite Alışveriş Merkezi A5 Blok 4. Kat No: 407
İkitelli OSB - Başakşehir - İSTANBUL
Tel: (+90 212) 671 91 00
Sertifika no: 32211

Doğan Egmont
Okumak gelecektir.
www.de.com.tr

Bay Küçük çok ama çok küçük biri. Hatta hayatın boyunca görüp görebileceğin en küçük kişi.

Daha doğrusu, hayatın boyunca "göremeyeceğin" en küçük kişi! Karşına çıksa bile onu fark edemezdin muhtemelen.
O kadar küçük ki!

Bay Küçük ne kadar küçük dersen... Sadece bir toplu iğne büyüklüğünde. Eh, bu da pek büyük sayılmaz. En iyisi şöyle diyelim: Sadece bir toplu iğne küçüklüğünde!

Bay Küçük'ün evi, Bay Robinson'un bahçesindeki bir papatyanın altında durur.

Evi çok güzeldir ama çok da küçüktür. Yani tam da Bay Küçük'e göredir. Bay Küçük orada yaşadığı için çok memnundur.

Öykümüz, Bay Küçük'ün bir işte çalışmaya karar vermesiyle başlıyor...

Çalışmaya kararlıydı kararlı olmasına ama... Ne tür bir iş yapacaktı ki? Küçücük, minicik, mini minnacık işlere pek rastlanmıyordu ne de olsa!

Bay Küçük uzun süre düşündü taşındı... Ama yapacak hiçbir şey bulamamıştı.

Bir tane bile!

Bir yandan öğle yemeğini yerken, bir yandan da yapabileceği işleri düşünüyordu.

Yarım bir bezelye tanesi ile minik bir parça kırıntı yiyor, bir damla da limonata içiyordu.

Bay Küçük, kocaman öğle yemeğini yerken, düşündü de düşündü... Ama bir çare bulamadı bir türlü.

Düşünmek onu susatmıştı. Bir damla limonata daha aldı.

Ve "Buldum!" dedi kendi kendine. "Yemekten sonra gidip Bay Robinson'a danışacağım bir de!"

Böylece, yemeğini bitirip evinden çıktı ve Bay Robinson'un bahçenin tepesindeki evine doğru yürümeye başladı.

Bay Küçük kadar küçük biri için bu çok uzun bir yoldu. Hemen bir mola verdi, henüz yarılamışken yolu.

Soluk soluğa bir halde bir çakıl taşının üzerine oturdu.

Sürüne sürüne ilerleyen bir solucan gelip yanında durdu.

"İyi günler, Bay Küçük," dedi solucan.

"İyi günler, Walter," dedi Bay Küçük. Solucanı çok yakından tanıyordu.

"Yürüyüşe mi çıktın?" diye sordu Walter.

"Bay Robinson'u görmeye gidiyorum," diye cevap verdi Bay Küçük.

"Öyle mi?" dedi Walter.

"İş konusunda danışacağım da..." dedi Bay Küçük.

"Öyle mi?" dedi Walter tekrar ve sürünerek uzaklaştı.

Walter pek konuşkan bir solucan sayılmazdı.

Biraz daha dinlendikten sonra Bay Küçük tekrar yola koyuldu. Bay Robinson'un evine dek bir daha hiç durmadı.

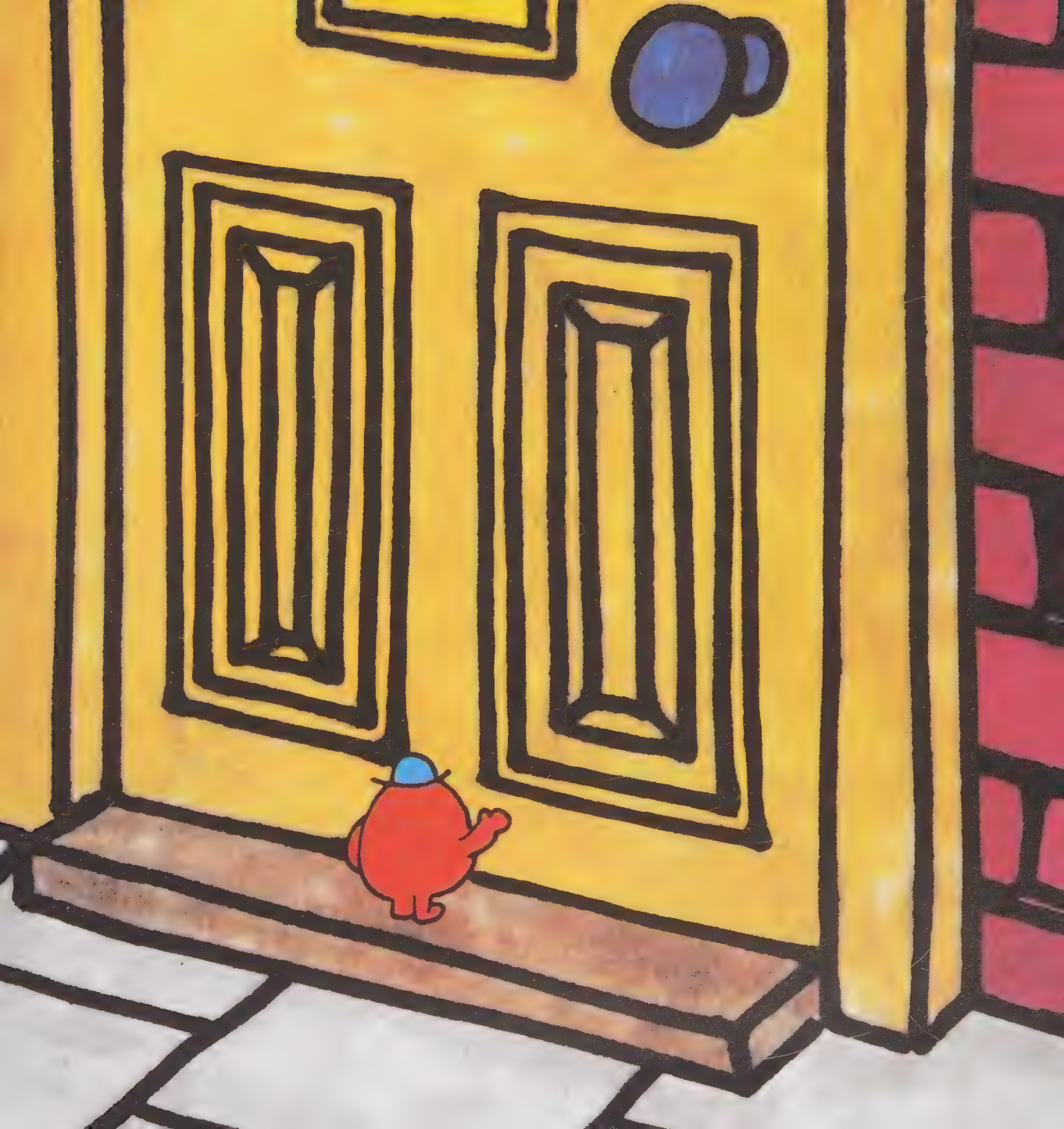
Bay Robinson'un kapısına vardığında eşiğe çıktı ve kapıyı çaldı.

Kimse duymadı!

Kapıyı tekrar çaldı.

Kimse duymadı!

Anlıyorsun ya, Bay Küçük kadar küçük olduğunda sesini duyurmak pek de kolay olmuyordu.

Bay Küçük yukarı baktı.

Kafasının üzerinde bir kapı zili vardı.

"Yetişemediğim bir kapı zilini nasıl çalabilirim ki?" diye düşündü.

Zile ulaşabilmek için bir tuğladan diğerine uzanarak duvara tırmanmaya başladı.

Henüz dördüncü tuğlaya tırmanmıştı ki yapmaması gereken bir şey yaptı: Aşağı baktı!

"Amanın!" dedi ve der demez aşağı düşüverdi.

GÜMMM!

"Off!" dedi Bay Küçük, kafasını ovarak.

Tam bu sırada, yaklaşan ayak seslerini işitti.

Bu gelen, postacıydı. Kapıda durup mektupları bıraktı. Tam gitmek üzereydi ki birinin ona seslendiğini fark etti.

"Merhaba!"

Postacı aşağıya baktı.

"Merhaba! Sen de kimsin?"

"Ben Bay Küçük," diye cevap verdi Bay Küçük. "Benim için kapıyı çalar mısınız lütfen?"

"Elbette," diye cevap verdi postacı ve hemen uzanıp zile bastı.

"Teşekkür ederim," dedi Bay Küçük.

"Benim için zevkti," dedi postacı ve oradan ayrıldı.

Bay Küçük, evin içinden gelen ayak seslerini duydu. Birisi kapıya yaklaşıyordu.

Ve sonunda kapı açıldı.

Bay Robinson kapıyı açmış ve dışarı bakmıştı.

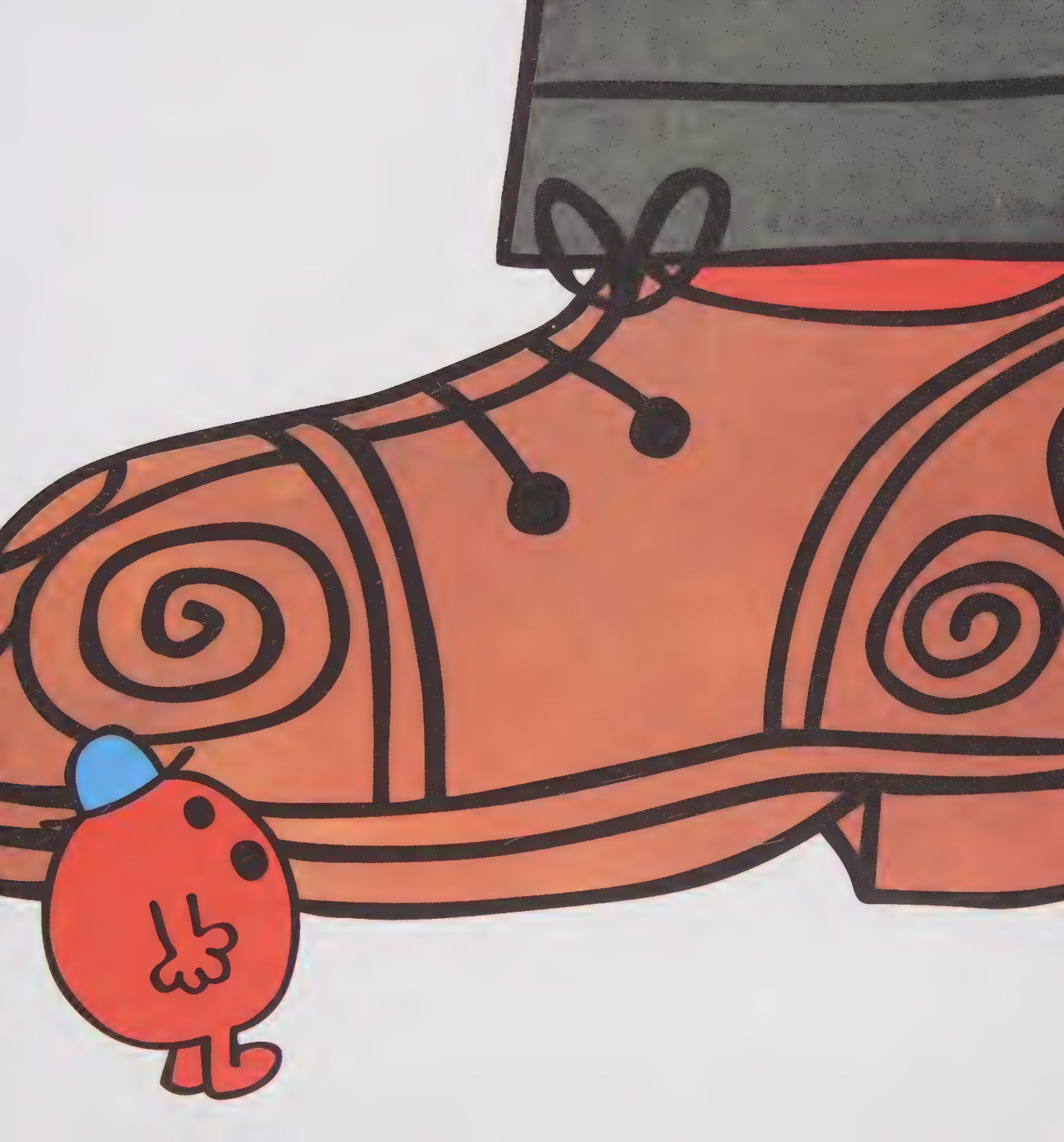
"Ne tuhaf," dedi kendi kendine. "Birinin kapıyı çaldığını duyduğuma emindim oysa!"

Tam kapıyı kapamak üzereydi ki belli belirsiz bir ses geldi kulağına.

"Merhaba!" dedi ses. "Bay Robinson! Merhaba!"

Bay Robinson gözlerini biraz aşağıya çevirdi. Sonra biraz daha aşağıya...

"Merhaba," dedi. "Ne arıyorsun burada?"

"Sana bir şey danışmaya geldim," dedi Bay Küçük.

"Pekâlâ," dedi Bay Robinson. "İçeri gel de konuşalım o halde."

Bay Küçük, Bay Robinson'un peşinden içeri girdi, Bay Robinson'un en sevdiği koltuğunun kolçağına çıktı ve ne iş yapabileceğini bir türlü bulamadığını anlattı.

Bay Robinson bir yandan çayını yudumluyor, bir yandan da Bay Küçük'ü dinliyordu.

"Ne kadar zorlandığımı..." diye devam etti Bay Küçük; "...anlıyorsun, değil mi?"

"Evet, anlayabiliyorum," dedi Bay Robinson. "Sen bu işi bana bırak!"

Bay Robinson'un tanıdığı birçok kişi vardı.

Mesela restoranda çalışan birini tanıyordu. Bay Küçük için orada bir iş ayarladı.

Bay Küçük'ün görevi, hardal kâselerine hardal dökmekti!

Ama Bay Küçük sürekli kâselerin içine düştü, her tarafını hardal yaptı. Sonunda, işi bırakmak zorunda kaldı.

Bay Robinson, şekercide çalışan birini tanıyordu.
Bay Küçük için orada bir iş ayarladı.

Bay Küçük'ün görevi, şeker ikram etmekti!

Ama Bay Küçük sürekli şeker kavanozuna düştü.
Sonunda, işi bırakmak zorunda kaldı.

Bay Robinson, kibrit imalathanesinde çalışan birini tanıyordu. Bay Küçük için orada bir iş ayarladı.

Bay Küçük'ün görevi, kibritleri kutuya koymaktı!

Ama Bay Küçük sürekli kibrit kutusuna sıkıştı. Sonunda, işi bırakmak zorunda kaldı.

Bay Robinson, çiftlikte çalışan birini tanıyordu. Bay Küçük için orada bir iş ayarladı.

Bay Küçük'ün görevi, kahverengi yumurtalar ile beyaz yumurtaları birbirinden ayırmaktı!

Ama Bay Küçük sürekli yumurtaların arasına sıkıştı. Sonunda, işi bırakmak zorunda kaldı.

Bir akşam Bay Robinson, "Ne yapacağız biz seninle?" diye sordu Bay Küçük'e.

Bay Küçük "Bilmem ki!" diye cevap verdi, kısık bir sesle.

"Benim bir fikrim daha var," dedi Bay Robinson. "Çocuk kitapları yazan birini tanıyorum. Belki onunla çalışabilirsin."

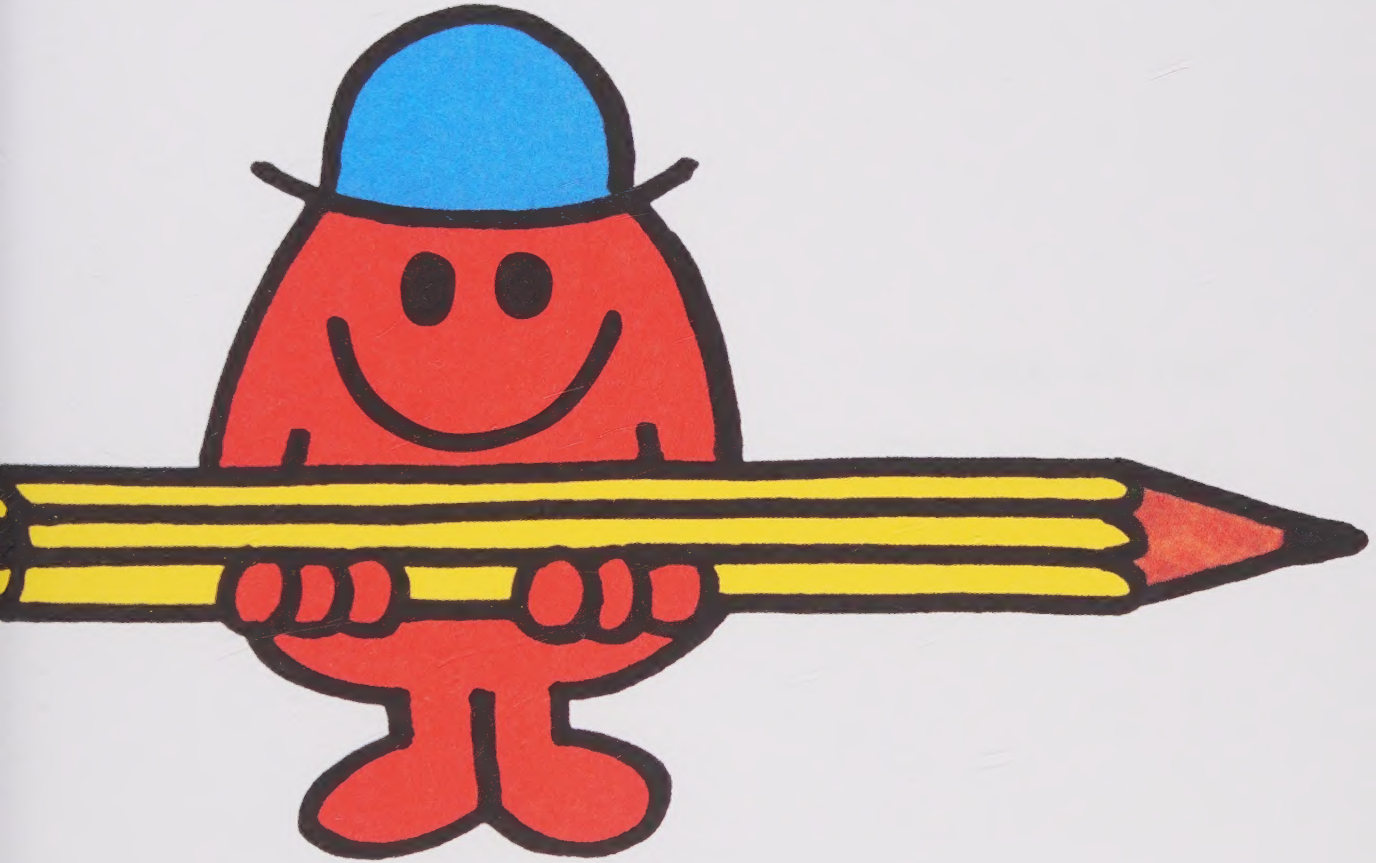
Ertesi gün Bay Robinson, Bay Küçük'ü çocuk kitapları yazan arkadaşının yanına götürdü.

"Sizin için çalışabilir miyim?" diye sordu Bay Küçük.

"Evet, çalışabilirsin," diye cevap verdi adam. "Bana şu kalemi uzat ve çalıştığın işleri anlat. Hikâyeni yazalım, bir kitap yapalım, adını da Bay Küçük koyalım."

"Ama çocuklar benimle ilgili bir kitabı okumazlar ki!" dedi Bay Küçük.

"Okurlar," diye cevap verdi adam. "Çok da severler!"

Sen de sevdin.

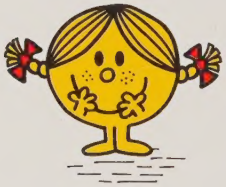
Öyle değil mi?

Küçük "Bay ve Bayanlar" tam 17 dilde, 1971'den beri 200 milyondan fazla insanın gülümsemesine neden oluyor. Şimdi sıra çocuklarınızda ve sizde!

Serinin diğer kitapları

BAY MUTLU

KÜÇÜK BAYAN GÜNIŞIĞI

BAY HAPŞIRIK

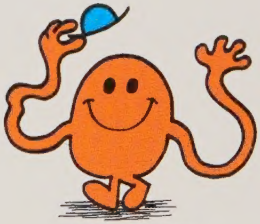
KÜÇÜK BAYAN USLANMAZ

BAY PASAKLI

KÜÇÜK BAYAN YARDIMSEVER

BAY GIDIK

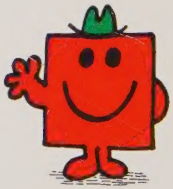
KÜÇÜK BAYAN SARILGAN

KÜÇÜK BAYAN UTANGAÇ

BAY KÜT

BAY GÜÇLÜ

ISBN 978-605-09-2989-8

9 786050 929898

sertifika no: 1

KQ-355-060

Doğan Egmont

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkında yönetmeliğin beşinci maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.